

Ca Luceafărul de seară

Alina Cristian

Ca Luceafărul de seară

Mi-apari asemeni Luceafărului de seară,
înveșmântat mereu în zâmbet cald,
Cu ochii scăpărând de dor și vrajă,
Îmi picuri în suflet fiori, de al tău drag.
Și îți zâmbesc la fel, cu drag, când te zăresc,
Ca o mireasă ce te-așteaptă-n prag...
Ca Julieta și Isolda, indiferent de ceasul cel târziu,
Eu știu că totuși o să vii...o să-mi apari!...
Cobori mereu din bolta înstelată,
Pe scări de stele, peste ale mele pleoape grele...
Dar tu ești simplu muritor,
Norocul ți-l petreci ca simplu om.
Nu știu ce vrajă se aprinde,
Când îmi apari, mă pierd de mine...
Și mă întreb, de ochii mei, cărbuni în noapte,
Îți scapără-n inimă scântei și-atâtea șoapte?
Căci gura parcă-mi e uscată,
Când tu mă chemi cu vocea-ți caldă...
Parcă nu știu a mai raspunde,
Sunt ca o stea fără de nume...
Dar pașii doar mă duc spre tine,
Spre-acele locuri cu zări albastre,
Scăldate-n dorurile toate...
Și când privirile se cheamă,
Vom poposi-n aceeași vază.
Și vom plăti prețul iubirii,
Căci asta-i scris în legea firii...
Să nu ne temem să iubim,
Să nu ne temem de destin.
Și când noaptea înstelată,
Ne va ascunde pe-amândoi,
Sub cupola fermecată,
Printre stele, tu și eu,
Vom zbura fără de grijă,
Fără a privi în jos...
Iar când noaptea-ncet dispare
Și zorii s-or arăta,
Tu, Lucefere din zare,
Să nu uiți iubirea mea...
Lasă-mă să vin cu tine,
Pe un nor de catifea,

POEZII ONLINE

Lasă-mă să-ți fiu aproape,
Du-mă acolo-n lumea ta...
Fă-mă înger, fă-mă demon,
Fă-mă stea, sau orice-ai vrea.